

Sanctus Synderolphus fœlici ingenio & optima indole ornatus fuit. Itaque parentes eum Fuldam ad scholam celeberrimam destinarūt, ut & pietatem imbiberet, atque etiam bonis artibus & disciplinis operam daret. Nam eo in loco ueluti in frequentissima Academia uiri doctissimi conueniebant, atque iuuentutem instituebant. Vnde factum ut Synderoldus diligentie lectionum repetitione omnes commilitones suos superarit. Cum itaque Ludbertus Archiepiscopus Moguntinus fatis concessisset, communis eius Ecclesiæ consensu Synderoldus in defuncti locum electus fuit. Renuebat quidem is egregie, atque sua sorte contentus Fuldae studijs incumbere malebat. Verum illi adeò instabant, ut tandem consenserit. Eam itaque uocacionem suscipiens, omnia in Ecclesia magna diligentia administrauit, atque suo exemplo cæteros ad uirtutes prouocauit. Ea cum ageret, superuenire Nordmanni, qui altero Episcopatus anno, qui erat octingentesimus nonagesimus primus post Christum natum, Rheni tractum crudeliter uastarunt, atque urbes occupatas diripuerūt. In qua calamitate etiam Synderoldus interiit. Itaque cum omnia patienter ferret, postea inter sanctos relatus fuit. Anon. in Arch. Mog.